OZDOBNY STÓŁ OKOLICZNOŚCIOWY

Duża powierzchnia tzw. dziennego pokoju skłania do wyposażenia go w odpowiedni stół umożliwiający ustawienie na nim np. talerzyków do podwieczorku, przyjęcia urodzinowego czy innej uroczystości.

Przedstawiony na fotografii stół wykonany jest z materiałów dostępnych w każdym sklepie z drewnem, bowiem ostateczne wykończenie mebla za pomocą białego, matowego lakieru umożliwia użycie tu popularnych i co najważniejsze tanich listew sosnowych, sklejki, itp.

Użyteczna powierzchnia płyty stołu ozdobiona jest ornamentem dobranym barwą, kształtem i wielkością do charakteru pozostałych mebli, a dodatkowo przykrytym taflą szklaną wpuszczoną pod powierzchnię stołu. Każdy wykonawca może wykorzystać jeden z trzech pokazanych na fotografii ornamentów, albo też zaprojektować ornament indywidualnie, a barwne powierzchnie wyciąć z dowolnego materiału (jednakże niezbyt grubego – najlepiej z kolorowego papieru, tkaniny czy tworzywa sztucznego).

Najważniejszym elementem stołu jest jego płyta, którą trzeba wyciąć ze sklejki bardzo starannie, aby nie dopuścić do wykruszania krawędzi bocznych, zwłaszcza narożników. Boczne krawędzie muszą być dokładnie wyszlifowane papierem ścier-

Spis materiałów

Ozn.	Element	Materiał	Wymiary (cm)	Szt.
A	Płyta stołu	sklejka	90 × 160 ≠ 1,5	1
B	Narożnik	sklejka	17 × 17 ≠ 1,5	4
C	Listwa podłużna Listwa poprzeczna	sklejka	7,5 × 160 ≠ 0,4 7,5 × 90 ≠ 0,4	2 2
D	Listwa podłużna Listwa poprzeczna	sosna	1,5 × 1,5 × 148 1,5 × 1,5 × 78	2 2
E	Listwa podłużna Listwa poprzeczna	sosna	1,5 × 3 × 151 1,5 × 3 × 81	2 2
F	Listwa podłużna Listwa poprzeczna	sosna	1,5 × 4,5 × 154 1,5 × 4,5 × 84	2 2
G	Listwa podłużna Listwa poprzeczna	sosna	1,5 × 6 × 157 1,5 × 6 × 87	2 2
H	Noga	sosna	4,4 × 4,4 × 69	4
I	Listwa	sosna	1,5 × 4,4 × 68	8
J	Listwa	sosna	1,5 × 4,4 × 63,5	8
K	Wzmocnienie narożnika	sosna	1,5 × 4,4 × 14	4
L	Wzmocnienie narożnika	sosna	1,5 × 4,4 × 15,5	4
M	Szyba	szkło	75 × 145 ≠ 0,4	1

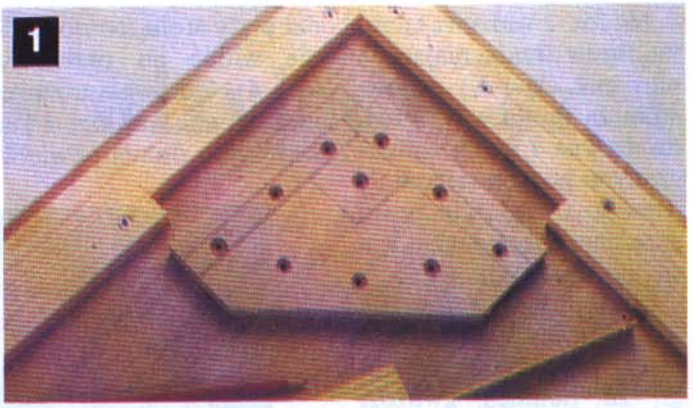

nym, aby wykończenie ich szpachlowaniem ograniczyć do minimum.

Konstrukcja stołu jest przedstawiona na rysunku wyjaśniającym sposób montażu poszczególnych elementów, natomiast na fotografiach 1–6 widzimy poszczególne etapy technologiczne ułatwiające pracę. Fot. 1 przedstawia kształt narożnika wyciętego ze sklejki i dopasowanego do gniazda utworzonego przez lekko podcięte listwy G. Na powierzchni narożnika wyznaczono miejsce pod poszczególne elementy tego ważnego węzła konstrukcyjnego, aby uniknąć pomyłek montażowych. Narożnik został dodatkowo wyposażony w otwory pod wkręty łączące listwy, nogę i wzmocnienia narożnika.

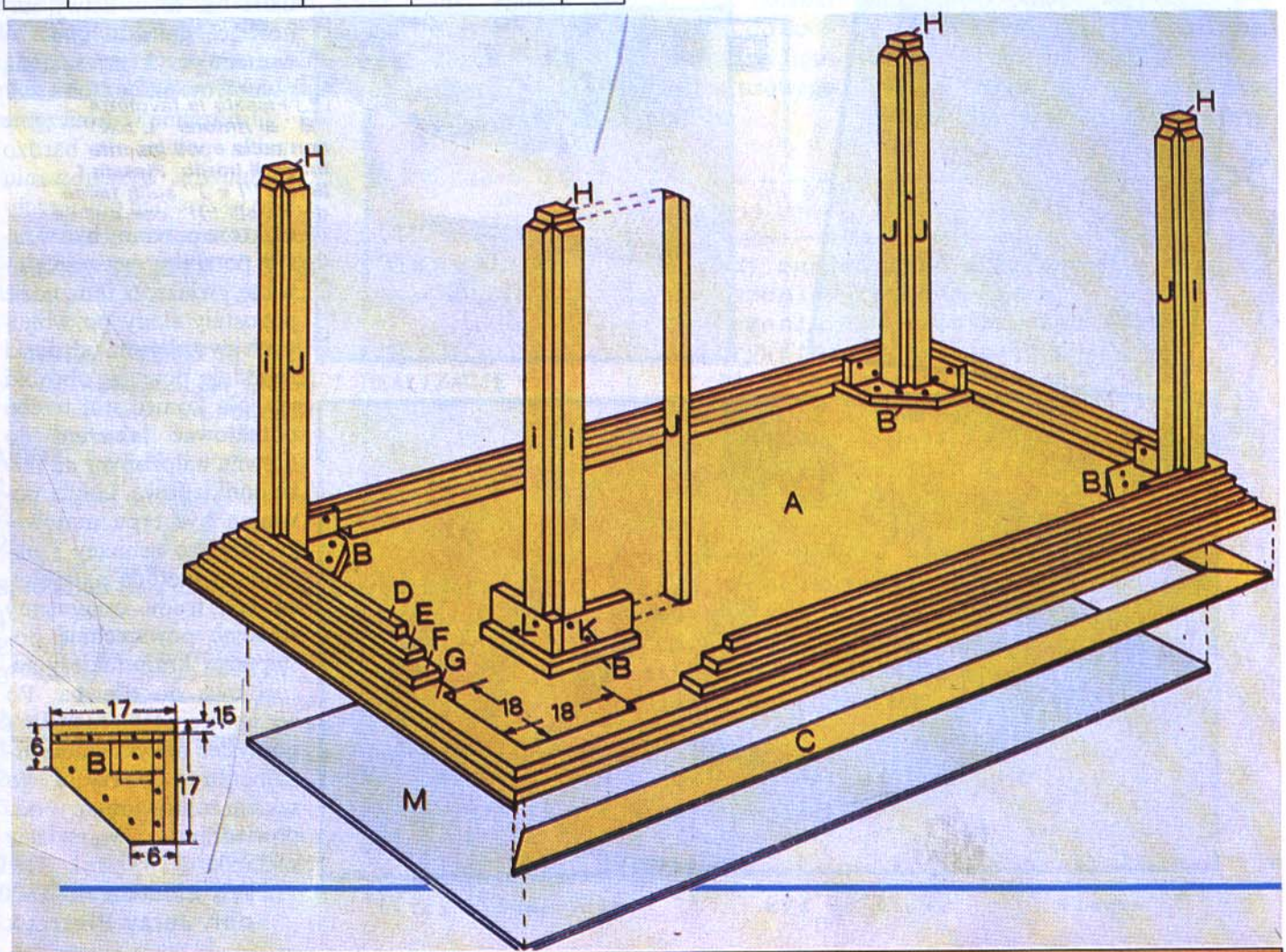

Na fot. 2 widzimy łączenie listew wzmacniających narożnik (K i L) z nogą stołu za pomocą wkrętów do drewna z łbami wpuszczanymi pod powierzchnię drewna. Oczywiście przed skręceniem elementy skleja się, najlepiej Wikolem.

Następna fotografia – 3 – przedstawia montaż listew pogrubiających nogi, za pomocą gwoździ z niewielkimi łbami wbijanymi tak, by ich górna powierzchnia zrównała się z powierzchnią drewna. Spasowanie listew, nogi i płytki narożnikowej wraz ze wzmocnieniami powinno być takie, by powierzchnie drewna utworzyły jedną linię, bez szczelin, z pogrubieniem dolnej, krawędzi płyty stołu, co dokładnie widać na przekroju (fot. 4). Gotowe narożniki montujemy na klej i na wkręty do dolnej powierzchni płyty stołu i do listew pogrubiających przez listwy wzmacniające narożnik. Operację tę widać na fot. 5.

Po zakończeniu montażu stół ustawiamy w ostatecznej pozycji i na górnej powierzchni płyty mocujemy na klej i cienkie gwoździki bez łbów listwy stanowiące gniazdo pod ornament przykryty szklaną płytą (fot. 6).

Ostateczne wykończenie mebla polega na bardzo starannym wyszlifowaniu jego wszystkich powierzchni, które powinny być w razie potrzeby wyszpachlowane, zwłaszcza tam, gdzie pozostały ślady po wbijanych gwoździach, odpryski powstałe podczas obróbki itp. Na koniec stół trzeba pomalować lakierem do drewna nałożonym na farbę podkładową. Lakier powinien być typu matowego, szybko schnący i nakładany metodą natrysku, co bez trudu osiągniemy stosując powszechnie dostępne w kraju lakiery aerozolowe do drewna. Po wyschnięciu lakieru można pomyśleć o wykonaniu ornamentu i pokryciu go szkłem zamówionym w odpowiednim warsztacie szklarskim.

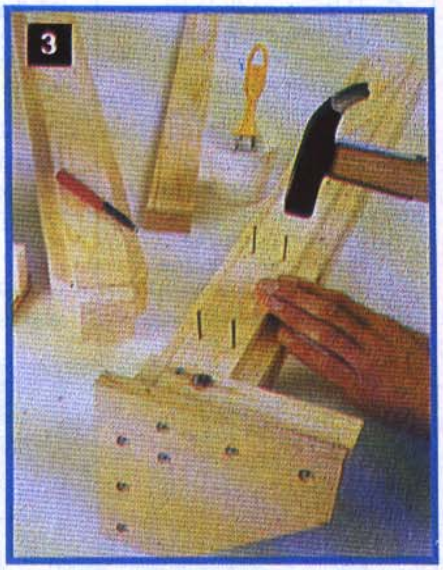

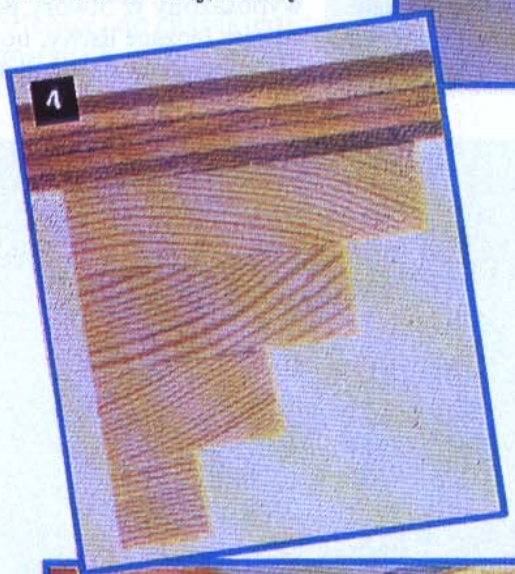

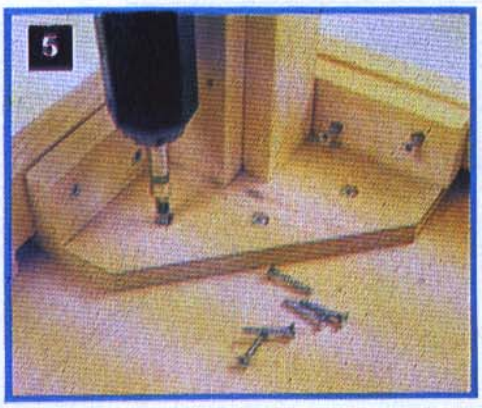

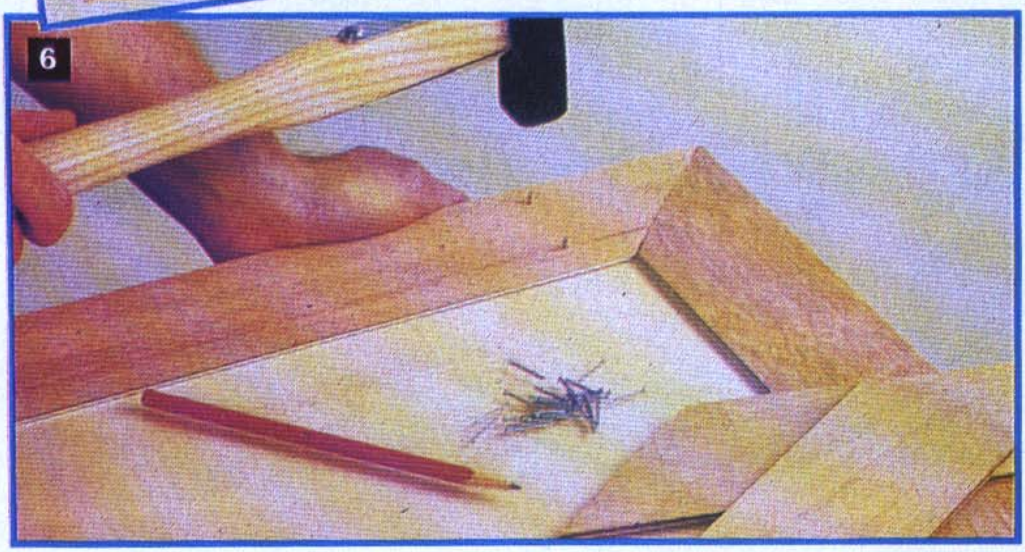

Wg „Fai da te"
opr. Jerzy Pietrzyk